Kes polle rahho leidnud maial
Kui haudas, kes se iggatsenud.
Sest haudas hingab iggamees
Kül tõest õige rahho sees.

Lutto jätkud.

Kui kaup ni hind.

Pois ostis paggari jures koppikase saia, näggi, et liig pissoke olli, nurrises: „Agga kui pissoke!" Paggar ütles: „Sedda kergem sul kanda ja wähhäm hambaid waewata." — Minnogi pärrast! kostis pois — wiskas pole koppika laua peäle, läks omma teed. „Kule pois!" hüdis paggar, „se sai maksab koppika!" „Polle wigga!" ütles pois, „teil luggemissega wähhäm tülli."

Sured jallad.

Innimenne, kes kingisseppa jures pari sapud olli tellinud, taples ja nurrises meistriga, et ta ta sapud walmis polle teinud. „Ärge pange pahhaks," kostis kingissep, „kui ma teie sapud hakkasin ömblema, siis ikka wihma hakkas saddama." „Wihma saddama?" küsis mees immeks pannes, „mis wihmal teie tõga asja?" „Kül on asja, — sest kui ma teie sapad kätte wõttan, siis pean ma oue minnema, toas ei olle ni paljo rumi neid teisipiddi ja teisipiddi põõrda. Ja wihmase ilmaga ei woi ma oues tööd tehha."

Raiskaminne.

Kaks kütti lasksid hobilt ühte kotkast, said mahha. Agga teine ütles: „Se olli nüüd üsna ilmaasjata rohho ja haawlitte raiskaminne, ta olleks muidogi walmis olnud, kui ta wasto maad kukkus.

Just se mees.

Üks mees läks laewa peäl Kaliwornia male, kus paljo kulda leida. Keige se tee olli ta merre haigusses. Ühhel päwal läh-